

[Valdemar Thomsen.]

I det hele taget finder jeg, det er noget malplaceret af Landboforeningerne at gøre Ophævelser paa den Maade, som her er sket. Raadets Beretning, som er omdelt til Tingets Medlemmer, tyder paa, at der er udført et godt Arbejde, og det maa man vel for øvrigt forstaa, at det har det nedsatte Udvalg ogsaa været enig om. Vi ved, at vore Husmødre forvalter mange Hundrede Millioner Kroner, og meget tyder paa, at hvis Husmødrene blev rigtigt orienteret — og det er jo bl. a. Husholdningsraadets Opgave —, saa kunde disse Penge anvendes paa en Maade, der i langt højere Grad, end Tilfældet er nu, kunde virke befordrende paa Sundheden og Livsmødet.

Som Landmand føler man sig — det vil jeg for mit Vedkommende have Lov til at sige — beskæmmet over, at Landboforeningernes officielle Repræsentant ikke er naaet videre, end Henvendelsen tyder paa. Fremfor at bremse Raadet i dets Bestræbelser for at gøre en virkelig Indsats vedrørende Ernæringsproblemerne burde det have en Kompliment, en Opmuntring fra Folketingets Side, fordi det efter fattig Evne — for det kan det jo kun blive med de beskedne Beløb, der er til Raadighed — sætter ind paa disse overmaade vigtige Omraader. Jeg vil gerne for mit og for min Gruppes Vedkommende animere Raadet til netop paa dette Felt, vedrørende Ernæringen, hurtigst muligt at naa frem til praktiske Resultater og til at søge gennemført det, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa, nemlig de nødvendige Reforme i saa Henseende. Det er klart, at saadanne Reforme maa baseres paa solide og grundige Undersøgelser, men et stort Spørgsmaal er det vel, om vi ikke paa Grundlag af de Undersøgelser, der allerede er foretaget af indenlandske og udenlandske Forskere, kunde iværksætte visse Foranstaltninger for at undgaa de Sygdomme, som man bestemt ved skyldes manglende eller for ringe Indhold af livsvigtige Stoffer i de Levnedsmidler, som danner Grundlaget for Befolkningens Føde.

Indenrigsministeren har saa vidt mig bekendt nedsat et sagkyndigt Udvalg, der skal undersøge og tage op til Overvejelse Spørgsmaalet angaaende Befolkningens Ernæring. Jeg vil, i Tilslutning til det, der nu er fremkommet fra den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og fra den ærede Ordfører for det radikale Parti, bede den højtærede Indenrigsminister her fra Tingets

Talerstol give en Fremstilling af, hvad der fra Regeringens Side er foretaget for at udnytte denne Viden, som man, det vil sige navnlig Sundhedsautoriteterne, sidder inde med. Er man ikke klar over, at de almindelige Fødemidler ikke indeholder tilstrækkeligt mange Vitaminer og Mineralstoffer? Og hvad tænker man paa at gøre for at bøde paa disse Mangler, som man forhåbentlig er klar over? Jeg vil endvidere gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister — og det kan jo nok have nogen Interesse i denne Forbindelse —, om der bestaar et Samarbejde mellem den Institution, vi her forhandler om, Statens Husholdningsraad, og Statens Ernæringsraad, eller hvad det nu hedder. Hvis det ikke er Tilfældet, saa bør der i alt Fald hurtigst muligt etableres et saadant Samarbejde for at faa det rette System i de Undersøgelser, som man mener er paa-krævet.

For dem, der følger en Smule med vedrørende Ernæringsproblemet, staar det klart — som jeg for et Øjeblik siden var inde paa —, at der i den almindelige Føde her til Lands anvendes meget, som ikke skulde anvendes, og mangler noget, der burde anvendes. Jeg tror, at der anvendes alt for meget Mel, Sukker, Margarine, Kaffe og lignende industrielle Varer og alt for lidt af de sunde, gode Fødemidler som Sød-mælk, Smør, Ost, Æg, Kød, Fisk, Frugt og Grønsager. At daarlige Tænder og megen anden Daarligdom skyldes fejl Ernæring, det ved vore Sundhedsautoriteter sikkert meget vel. Man kender Aarsagen til visse Øjensygdommes Opstaaen, kender Aarsagen til, at omkring ved 40 pCt. af de unge Mænd, der møder paa Session, bliver kasseret, man ved, hvorfor Børnedødeligheden er saa stor, og hvorfor de Børn, som lever, faar skæve Rygge og andre Deformiteter. Alt dette skyldes nemlig i stor Udstrækning forkert eller mangelfuld Ernæring.

Jeg vil derfor bede den højtærede Indenrigsminister benytte Lejligheden til at forklare Folketinget og Offentligheden, hvad der fra Regeringens Side er gjort med det for Øje at udnytte den Viden med Hensyn til Ernæringsspørgsmaalet, som vi sidder inde med. Navnlig vilde det interessere mig og sikkert mange andre at erfare, om Regeringen forbereder det, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Nina Andersen) lyste efter, nemlig praktiske Reforme, og endvidere, om Ernæringsraadet ikke tænker paa snart at udsende en Vejledning, saaledes at de, som virkelig